

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.1.2014 r.
COM(2014) 22 final

**SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

w sprawie realizacji planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2011–2014

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW

w sprawie realizacji planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2011–2014

1. WPROWADZENIE

Po włączeniu sportu do Traktatu z Lizbony i zgodnie z art. 165 TFUE Unia Europejska (UE) i państwa członkowskie zacieśniły współpracę na rzecz rozwijania europejskiego wymiaru sportu.

W następstwie komunikatu Komisji z 2011 r. na temat sportu¹ Rada przyjęła rezolucję w sprawie planu prac UE w dziedzinie sportu (na lata 2011-2014)². Otworzyło to nowy rozdział w europejskiej współpracy w polityce sportowej. Po raz pierwszy państwa członkowskie, prezydencja Rady i Komisja zostały wezwane do podjęcia współpracy według uzgodnionych naczelných zasad, skoncentrowania się na tematach priorytetowych („uczciwość w sporcie”, „społeczne walory sportu”, „gospodarcze aspekty sportu”) i do realizacji konkretnych działań³. W dziedzinie, w której przyznano UE kompetencje wspierające, ten plan prac oferuje wszystkim podmiotom użyteczne ramy współpracy prowadzonej w sposób skoordynowany i we wzajemnym poszanowaniu kompetencji krajowych i unijnych.

Aby wesprzeć realizację planu prac, wprowadzono metody pracy, których nie stosowano wcześniej w dziedzinie sportu – chodzi tu np. o grupy eksperckie czy wzmocnione struktury dialogu. Komisja została poproszona o przygotowanie sprawozdania z realizacji planu prac, które posłuży za podstawę do przygotowania kolejnego planu prac od połowy 2014 r.

Niniejsze sprawozdanie obejmuje ocenę postępów w realizacji działań zgodnych z priorytetowymi tematami określonymi w planie prac oraz przegląd zastosowania wprowadzonych metod pracy. Przy sporządzaniu sprawozdania oparto się m.in. na pracach grup eksperckich⁴, pisemnych i ustnych wypowiedziach przekazanych przez państwa członkowskie⁵ oraz konsultacjach z zainteresowanymi stronami⁶. Na podstawie tej oceny Komisja sformułowała własne wnioski.

2. POSTĘPY W REALIZACJI KONKRETYCH DZIAŁAŃ OKREŚLONYCH W PLANIE PRAC

Działania przeprowadzone w ramach planu prac przyniosły w sumie bardzo dobre rezultaty w określonych obszarach priorytetowych. Potwierdzają to wyniki konsultacji: przeważająca liczba państw członkowskich była zgodna co do tego, że plan prac miał pozytywny wpływ na sektor sportu w ich kraju (24 państwa członkowskie) oraz że jest istotny dla rozwoju (24 państwa członkowskie) i realizacji (19 państw członkowskich) krajowej polityki sportowej. Plan prac ogólnie spełnił oczekiwania rządów (25 państw członkowskich), koncentrował się na właściwych priorytetach (25 państw członkowskich) i pozwolił osiągnąć wyniki korzystne dla procesów politycznych (24 państw członkowskich). Ogólnie z tą pozytywną oceną

¹ COM(2011) 12 final z 18.1.2011.

² Dz.U. C 162 z 1.6.2011, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/11/st09/st09509-re01.p111.pdf>

³ Załącznik I do planu prac.

⁴ Sprawozdania grup eksperckich: http://ec.europa.eu/sport/library/consultation-and-co-operation_en.htm

⁵ Odpowiedzi ze strony 27 państw członkowskich: <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/b22/eu-workplan-sport-results-consultation-ms.pdf>

⁶ Warsztaty konsultacyjne w 2013 r. przeprowadzone w ramach Forum Sportu UE; pisemne odpowiedzi zainteresowanych stron.

zgodziły się zainteresowane strony działające w dziedzinie sportu. Mniej pozytywnie państwa członkowskie oceniły wpływ planu prac na procesy dotyczące polityki sportowej poza UE (16 państw członkowskich). W dalszej części niniejszego sprawozdania opisano postępy, jakie osiągnięto w realizacji działań priorytetowych, i wskazano inne obszary polityki UE, w których uwzględniono aspekty sportu.

2.1. Działanie nr 1: Przygotować projekt uwag UE w związku z weryfikacją kodeksu Światowej Agencji Antydopingowej

UE i jej państwa członkowskie nadal są zdecydowane zwalczać doping, przy czym należy zapewnić proporcjonalność podejmowanych działań i poszanowanie wartości, tradycji prawnych i prawa właściwego UE oraz poszczególnych krajów. Uwagi Komisji z 2011 r. zawarte w komunikacie na temat sportu są nadal aktualne. Światowa Agencja Antydopingowa (WADA) dąży do zapewnienia zharmonizowanego podejścia do kontroli dopingu, natomiast indywidualne prawa sportowców mogą być chronione w UE. Potrzebna jest zatem elastyczność i konieczne są dostosowania do prawa unijnego i krajowego.

Grupa ekspercka ds. walki z dopingiem sporządziła uwagi dotyczące weryfikacji Światowego kodeksu antydopingowego (WADAC) i przedstawiła je Radzie w czterech etapach dostosowanych do rytmu konsultacji WADA⁷. Uwagi UE na temat standardów międzynarodowych tego kodeksu przedstawiono w trzech etapach.⁸ W swoich czwartych uwagach UE przedstawiła Światowej Agencji Antydopingowej kompleksową propozycję opracowania odpowiednich i niewiążących wytycznych dotyczących przepisów kodeksu i standardów międzynarodowych w ramach ich wdrożenia po roku 2015.

2.2. Działanie nr 2: Przedstawić listę zaleceń dotyczących walki z dopingiem w sporcie rekreacyjnym, które mogłyby zostać zastosowane zarówno na poziomie unijnym, jak i krajowym

W 2012 r. Rada zagłosowała za rozszerzeniem mandatu grupy eksperckiej ds. walki z dopingiem o następujące elementy: „gromadzenie, także dzięki współpracy ze stosownymi zainteresowanymi stronami, wzorców postępowania w zakresie walki z dopingiem w sporcie rekreacyjnym w państwach członkowskich UE i na tej podstawie, do końca roku 2013, przedstawienie listy zaleceń dotyczących walki z dopingiem w sporcie rekreacyjnym, które mogłyby zostać zastosowane zarówno na poziomie unijnym, jak i krajowym”. Grupa ekspercka ds. dopingu w sporcie rekreacyjnym przygotowała wniosek, który zostanie przedłożony Radzie.

2.3. Działanie nr 3: Wypracować europejski wymiar w odniesieniu do uczciwości w sporcie i w pierwszej kolejności zająć się walką z manipulowaniem wynikami sportowymi

Walka z manipulowaniem wynikami sportowymi – jednym z najpoważniejszych zagrożeń dla uczciwości w sporcie – należy do priorytetów Komisji w dziedzinie sportu, zwalczania korupcji i gier hazardowych online w odniesieniu do ustawiania wyników związanych z zakładami wzajemnymi⁹. Parlament Europejski również przyjął kilka rezolucji związanych z

⁷ Pierwsze uwagi UE na temat tej weryfikacji, przyjęte przez Radę 14 marca 2012 r. i przekazane WADA, dotyczą aktualnego kodeksu z 2009 r. Drugie uwagi UE przyjęte przez Radę 5 października 2012 r. i przekazane WADA dotyczą projektu kodeksu 2015, wersja 1.0. Trzecie uwagi UE przyjęte przez Radę 28 lutego 2013 r. i przekazane WADA dotyczą projektu kodeksu 2015, wersja 2.0. Czwarte uwagi UE przyjęte przez Radę 22 lipca 2013 r. i przekazane WADA dotyczą projektu kodeksu 2015, wersja 3.0.

⁸ Drugie uwagi UE na temat tej weryfikacji obejmują istniejące standardy międzynarodowe (przyjęte lub zmienione w różnych latach). Trzecie uwagi UE dotyczą projektu standardów międzynarodowych 2015, wersja 1.0. Czwarte uwagi UE dotyczą projektu standardów międzynarodowych 2015, wersja 2.0.

⁹ Komunikaty Komisji: COM(2011)12 final; COM(2011)308 final; COM(2012)596 final.

tym problemem rezolucji,¹⁰ a Rada konkluzje w tej sprawie przyjęła w listopadzie 2011 r.¹¹ Działania grupy eksperckiej ds. dobrego zarządzania stanowiły ważny krok w procesie usprawnienia międzysektorowej współpracy i koordynacji na szczeblu unijnym i międzynarodowym, jako że po raz pierwszy w grupie tej zebrały się wszystkie zainteresowane strony na szczeblu UE. Zalecenia grupy stanowiły podstawę do sformułowania konkluzji prezydencji przyjętych w listopadzie 2012 r.¹² i w znacznym stopniu przyczyniły się do zatwierdzenia w ramach Forum Sportu UE w 2012 r. deklaracji z Nikozji w sprawie walki z ustawianiem wyników sportowych¹³. Działania grupy były ściśle skoordynowane z równoległymi inicjatywami Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego (MKOl) i Rady Europy. Grupa opowiedziała się za wprowadzeniem międzynarodowej konwencji przeciwko manipulowaniu wynikami sportowymi sporządzonej pod auspicjami Rady Europy.

Komisja reprezentuje UE w trwających negocjacjach w sprawie tej konwencji, opierając się na dwóch decyzjach Rady ustanawiających odpowiednie wytyczne negocjacyjne.¹⁴ Podpisanie i ratyfikację konwencji zaplanowano na 2014 r. Dokument ten może stanowić przydatne ramy dla wzmocnienia międzynarodowej koordynacji i współpracy z zainteresowanymi stronami. Jeśli chodzi o środki zapobiegające manipulacji wynikami zawodów sportowych, Komisja zamierza przyjąć w 2014 r. zalecenie w sprawie najlepszych praktyk w zakresie zapobiegania ustawianiu wyników zawodów sportowych w związku z zakładami wzajemnymi i zwalczania tego procederu. Zalecenie to powinno ułatwić współpracę transgraniczną i międzysektorową między organami sportowymi, bukmacherami i organami regulacyjnymi. W związku z tym Komisja zainicjowała dwa badania, które dotyczą 1) wymiany informacji między odpowiednimi zainteresowanymi stronami na temat podejrzanych praktyk związanych z zakładami 2) przepisów dotyczących oceny ryzyka i zarządzania konfliktem interesów.

2.4. Działanie nr 4: Opracować zasady przejrzystości związane z dobrym zarządzaniem

W komunikacie z 2011 r. na temat sportu stwierdza się, że dobre zarządzanie jest warunkiem autonomii i samoregulacji organizacji sportowych. W tym kontekście grupa ekspercka ds. dobrego zarządzania skoncentrowała swoje prace na sporządzeniu listy zasad dobrego zarządzania w sporcie. W zadaniu tym pomocne były zarówno uwagi państw członkowskich, jak i dobre praktyki zebrane wśród zainteresowanych stron aktywnych w dziedzinie sportu i innych organizacji. Zaproponowane zasady przedstawiają minimalne standardy, które mogą zostać osiągnięte przez różne organy sportowe. Ponieważ zasady te są skierowane do różnych podmiotów, proponuje się elastyczne podejście. Zamiast rygorystycznych środków egzekwowania, np. uzależnienia wsparcia finansowego ze środków publicznych od przestrzegania zasad, grupa proponuje stopniowe podejście, polegające w pierwszej fazie na edukowaniu i informowaniu odpowiednich organów sportowych. Na późniejszym etapie można, w razie potrzeby, rozważyć zastosowanie wzmocnionych narzędzi służących przestrzeganiu zasad.

¹⁰ Rezolucje Parlamentu Europejskiego z 10 marca 2009 r. (2008/2215(INI)), z 15 listopada 2011 r. (2011/2084(INI)), z 2 lutego 2012 r. (2011/2087(INI)), z 10 września 2013 r. (2012/2322(INI)).

¹¹ Konkluzje Rady w sprawie walki z manipulowaniem wynikami sportowymi (2011/C 378/01).

¹² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/133873.pdf

¹³ <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/b1/eusf2012-nicosia-declaration-fight-against-match-fixing.pdf>

¹⁴ Decyzje Rady 10178/13 i 10180/13.

2.5. Działanie nr 5: Zająć się zidentyfikowanymi kwestiami związanymi z dostępem do zawodu agenta sportowego oraz z nadzorem nad tym zawodem, a także z transferami w sportach zespołowych

Grupa ekspercka ds. dobrego zarządzania oparła swoje prace dotyczące działania nr 5 na wynikach niezależnego badania z 2013 r. na temat gospodarczych i prawnych aspektów transferu zawodników¹⁵, badania na temat agentów sportowych w UE¹⁶ i konferencji UE poświęconej agentom sportowym¹⁷. Zalecenia tej grupy należy odczytywać w kontekście bieżących prac Międzynarodowej Federacji Piłki Nożnej (FIFA) prowadzonych w celu zmiany jej systemu licencjonowania agentów zawodników. Choć prace grupy głównie dotyczyły piłki nożnej, to inne sporty zespołowe też były omawiane.

Zalecenia grupy skierowane są przede wszystkim do zainteresowanych stron działających w dziedzinie sportu, uwzględniają znaczenie autonomii sportu w ustalaniu swoich reguł i jednocześnie przypominają o tym, że prawo właściwe, w szczególności prawo UE, musi być przestrzegane. Ruch sportowy zostaje wezwany do zwiększenia przejrzystości transakcji z udziałem zawodników i agentów oraz do zapewnienia najmłodszym zawodnikom większej ochrony. Komisja uważa, że odpowiednie unijne komitety sektorowego dialogu społecznego stanowią właściwe forum do zastanowienia się nad tym, jaki jest związek tych zaleceń ze stosowaniem prawa pracy.

2.6. Działanie nr 6: Przygotować propozycje europejskich wytycznych w sprawie kariery dwutorowej

Coraz więcej sportowców – zwłaszcza w młodym wieku – staje przed problemem połączenia swojej kariery sportowej z edukacją lub pracą. W odpowiedzi na wezwanie Rady Europejskiej z 2008 r. do wzmocnienia dialogu na temat „dwutorowej kariery sportowców”¹⁸ Komisja zaproponowała w swoim komunikacie z 2011 r. na temat sportu opracowanie wytycznych w sprawie kariery dwutorowej. Grupa ekspercka ds. kształcenia i szkolenia w sporcie opracowała – na podstawie mandatu udzielonego przez Radę i przy wsparciu ze strony specjalistów w tej dziedzinie – wytyczne UE w sprawie dwutorowej kariery sportowców. Określone w nich środki powinny pomóc europejskim sportowcom odnosić dobre wyniki, brać udział w międzynarodowych zawodach na wysokim poziomie, unikać przedwczesnego porzucenia nauki i sportu oraz przygotować się do pracy zawodowej po zakończeniu kariery sportowej. W swoich konkluzjach z 2013 r. w sprawie karier dwutorowych Rada z zadowoleniem przyjęła wytyczne i zaproponowała konkretne działania w celu poprawy możliwości sportowców w zakresie łączenia edukacji i pracy z karierą sportową.¹⁹ Rada uznała, że uzgodnienia dotyczące karier dwutorowych mają wymiar europejski z uwagi na fakt, że utalentowani i wybitni sportowcy często przebywają za granicą. Międzynarodowe uzgodnienia w tej dziedzinie będą wymagać ściślejszej współpracy między organizacjami sportowymi, placówkami oświatowymi, krajowymi ośrodkami treningowymi i usługami wspierającymi.

2.7. Działanie nr 7: Zbadać uwzględnienie kwalifikacji związanych ze sportem w krajowych ramach kwalifikacji w powiązaniu z europejskimi ramami kwalifikacji

W 2010 r. ministrowie ds. sportu UE wyrazili wolę dalszego wdrożenia europejskich ram kwalifikacji w dziedzinie sportu i wezwali państwa członkowskie do dostosowania

¹⁵ <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/f-studies/cons-study-transfers-final-rpt.pdf>

¹⁶ http://ec.europa.eu/sport/documents/study_on_sports_agents_in_the.pdf

¹⁷ http://ec.europa.eu/sport/library/sport-and_en.htm#C10_Sports-Agents

¹⁸ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/08/st17/st17271-re01.pl08.pdf>

¹⁹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2013:168:0010:01:PL:HTML>

kwalfikacji w dziedzinie sportu do europejskich ram.²⁰ Rada postanowiła działania w tym zakresie kontynuować i uwzględnić je w planie prac. Grupa ekspercka ds. kształcenia i szkolenia w sporcie przedłożyła jesienią 2013 r. szczegółowe sprawozdanie w sprawie włączenia kwalifikacji uzyskanych za pośrednictwem organizacji świadczących usługi edukacyjne, obejmujące także sprawozdania poszczególnych krajów. W sprawozdaniu stwierdzono, że trwa proces włączania kwalifikacji związanych ze sportem do krajowych ram kwalifikacji w dziedzinie edukacji formalnej i że włączanie do tych samych ram kwalifikacji związanych ze sportem uzyskanych w systemie edukacji krajowych organizacji sportowych stanowiło szczególne wyzwanie na szczeblu poszczególnych państw członkowskich. Ta sytuacja świadczy o tym, że trzeba pomóc federacjom sportowym w zdobyciu odpowiedniej wiedzy specjalistycznej, aby mogły odpowiednio przekształcić istniejące programy edukacyjne i opracować nowe. Konieczne będą działania na szczeblu krajowym i europejskim m.in. w zakresie dopasowania kwalifikacji krajowych do światowych standardów kwalifikacji międzynarodowych federacji sportowych. Grupa ekspercka jest zdania, że Rada powinna podjąć w tej dziedzinie działania i wesprzeć proces dalszego włączania wszystkich kwalifikacji związanych ze sportem do krajowych ram kwalifikacji. W tym kontekście można by rozważyć stworzenie europejskiego obszaru umiejętności i kwalifikacji.

2.8. Działanie nr 8: Zastanowić się, w jaki sposób promować aktywność fizyczną sprzyjającą zdrowiu oraz udział w sportach masowych

Z uwagi na wysokie wskaźniki braku aktywności fizycznej w UE i wynikające z tego stanu rzeczy znaczne bezpośrednie i pośrednie koszty gospodarcze próbowano, w ramach aktualnego planu prac w dziedzinie sportu, osiągnąć postępy w nadaniu większego znaczenia kwestiom prozdrowotnej aktywności fizycznej w różnych obszarach unijnej polityki. Rada w swoich konkluzjach z 2012 r. dotyczących propagowania prozdrowotnej aktywności fizycznej uznała, że konieczne są dodatkowe działania.²¹ Na podstawie uwag zainteresowanych stron, prac grupy eksperckiej ds. sportu, zdrowia i zaangażowania oraz w oparciu o wyniki przeprowadzonego badania Komisja opracowała nową inicjatywę strategiczną dotyczącą prozdrowotnej aktywności fizycznej.²² Na tej podstawie Rada przyjęła w listopadzie 2013 r. zalecenie w sprawie propagowania prozdrowotnej aktywności fizycznej we wszystkich sektorach. Zalecenie ma wspierać państwa członkowskie w ich działaniach na rzecz opracowania i realizacji skutecznych strategii w tej dziedzinie w oparciu o wytyczne UE dotyczące aktywności fizycznej.²³http://ec.europa.eu/sport/news/documents/hepa_en.pdf Zalecenie opiera się na istniejących inicjatywach dotyczących aktywności fizycznej. Od 2014 r. jego wdrożenie wymagać będzie koordynacji polityki na szczeblu krajowym i współpracy z stosownymi strukturami na szczeblu unijnym i ze Światową Organizacją Zdrowia (WHO).

Na aktywność fizyczną zwrócono też większą uwagę w ramach unijnych działań związanych z aktywnym starzeniem się, zwłaszcza w kontekście Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej (2012 r.) i w kontekście działań nawiązujących do niego. W wytycznych z dnia 6 grudnia 2012 r.²⁴ Rada wezwała wszystkie zainteresowane strony do stworzenia możliwości w zakresie aktywności fizycznej i psychicznej dostosowanych do umiejętności osób starszych. W związku z tym grupa ekspercka ds. sportu, zdrowia i zaangażowania opracowała zasady dotyczące wkładu sportu w aktywne starzenie się, które Rada z zadowoleniem przyjęła w swoich konkluzjach z 2012 r. w sprawie zdrowego

²⁰ http://ec.europa.eu/sport/documents/summary_be_presidency_imm_en.pdf

²¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:393:0022:0025:PL:PDF>.

²² COM(2013)603 final.

²³ http://ec.europa.eu/sport/news/documents/hepa_en.pdf

²⁴ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/12/st17/st17468.en12.pdf>

starzenia się²⁵. W tych konkluzjach Rada wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w skuteczniejszym korzystaniu z wytycznych UE dotyczące aktywności fizycznej oraz domaga się opracowania strategii zwalczania czynników ryzyka, takich jak brak aktywności fizycznej.

Do europejskiego programu statystycznego na lata 2013–2017 dodano nowe przepisy dotyczące opracowywania wysokiej jakości statystyki na temat aktywności fizycznej.²⁶ Poza tym Komisja zainicjowała badanie Eurobarometru na temat sportu i aktywności fizycznej, którego wyniki powinny być dostępne na początku 2014 r.

2.9. Działanie nr 9: Zalecić, w jaki sposób promować gromadzenie danych pozwalających mierzyć gospodarcze korzyści sektora sportowego UE zgodnie z definicją wileńską, i ocenić rezultaty

W efekcie prac prowadzonych od 2006 r. na szczeblu unijnym dotyczących opracowania wspólnej europejskiej metodologii pomiaru ekonomicznego znaczenia sportu uzgodniono, że wileńska definicja sportu będzie stanowić podstawę dla gromadzenia i opracowywania danych na szczeblu krajowym i tym samym będzie stanowić zharmonizowane ramy dla tworzenia rachunków satelitarnych sportu (ang. sport satellite accounts). Rachunki satelitarne sportu dostarczają statystyk makroekonomicznych na temat ekonomii sportu. Aby wzmocnić bazę dowodową dotyczącą gospodarczego znaczenia tego sektora i jego potencjalnego wkładu w realizację szerszej zakrojonych celów, takich jak strategia „Europa 2020”, konieczne są dalsze postępy. Pod wpływem komunikatu z 2011 r. na temat sportu, planu prac i konkluzji Rady z 2012 r. na temat wzmocnienia bazy dowodowej w procesie kształtowania polityki sportowej²⁷ a także po intensywnej współpracy z grupą ekspercką ds. statystyki sportowej sześć państw członkowskich (Austria, Cypr, Niemcy, Niderlandy, Polska, Zjednoczone Królestwo) i Szwajcaria opracowało rachunki satelitarne sportu. Za ich przykładem poszły inne państwa członkowskie. Do takiego rozwoju rzeczy znacznie przyczyniły się materiały opracowane przez grupę ekspercką ds. statystyki sportowej, takie jak podręczniki na temat tworzenia rachunków satelitarnych sportu. W latach 2011–2012 przeprowadzono badanie na temat udziału sportu we wzroście gospodarczym i zatrudnieniu w UE²⁸. Wynika z niego, że udział sportu w całkowitej wartości dodanej brutto w UE wynosi 1,76 %, a w całkowitej wielkości zatrudnienia w UE – 2,12 %²⁹. Rada w swoich konkluzjach z 2013 r. w sprawie bezrobocia wśród młodzieży³⁰ podkreśliła, że wzrost w sporcie przyczynia się do zwiększenia zatrudnienia, a zatem sport może pomagać w walce z bezrobociem. Grupa ekspercka ds. statystyki sportowej przedstawiła również propozycje dotyczące przyszłych priorytetów, które oparto m.in. na wynikach badania z 2013 r. na temat ewentualnej przyszłej funkcji monitorowania sportu w UE³¹.

²⁵ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:396:0008:0011:PL:PDF>.

²⁶ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0928:FIN:pl:PDF>

²⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:393:0020:0021:PL:PDF>.

²⁸ Sprawozdanie końcowe, listopad 2012 r.: <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/f-studies/study-contribution-sports-economic-growth-final-rpt.pdf>

²⁹ Dane liczbowe opierają się na „szerokiej definicji”, tj. tylko na bezpośrednich skutkach bez uwzględnienia efektu mnożnikowego pochodzącego od dostawców towarów pośrednich. Dane zbiorcze, a także struktury różnią się znacznie między poszczególnymi państwami członkowskimi.

³⁰ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/139733.pdf

³¹ <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/f-studies/final-rpt-may2013-study-monitoring-function.pdf>

2.10. Działanie nr 10: Zalecić, w jaki sposób wzmacniać mechanizmy solidarności finansowej w sporcie

W oparciu o badanie na temat finansowania sportu na szczeblu jak najbliższym obywatelom w Europie³² grupa ekspercka ds. stabilnego finansowania sportu przeanalizowała główne publiczne i prywatne źródła finansowania, które wpływają na mechanizmy solidarności w sporcie, i wskazała możliwości, jakie ruch sportowy ma w zakresie pozyskania funduszy oraz wykorzystania inwestycji publicznych i prywatnych, a także przeszkody, które im to uniemożliwiają. Zalecenia grupy dotyczą w szczególności a) konieczności poczynienia postępów w zakresie opracowania wytycznych w sprawie stosowania unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa w sporcie, b) znaczenia wytycznych dotyczących systemu opodatkowania podatkiem VAT mającego zastosowanie do niekomercyjnych organizacji sportowych, c) znaczenia funduszy strukturalnych UE dla wspierania sportu oraz d) zważywszy na długoterminową stabilność finansów sektora sportu, konieczności wdrożenia reform, aby zagwarantować ochronę praw własności przemysłowej sektora sportu i zachęcić do powrotu do sportów masowych. Komisja zainicjowała badanie na temat praw organizatorów wydarzeń sportowych w UE.³³ W czasie prezydencji irlandzkiej kontynuowano wymianę poglądów na temat zaleceń tej grupy.

W dziedzinie pomocy państwa Komisja opracowała kompleksowy program unowocześnienia unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa, w związku z czym dokonano przeglądu kilku powiązanych ze sobą instrumentów. Następnie, w czerwcu 2013 r. Rada Ministrów formalnie przyjęła dwa zmienione rozporządzenia w sprawie wyłączeń (rozporządzenie upoważniające) i procedur dotyczących pomocy państwa (rozporządzenie proceduralne). Rozporządzenie upoważniające wprowadziło nowe kategorie pomocy, obejmujące również sektor sportu, przy czym Komisja może podjąć decyzję o zwolnieniu z obowiązku uprzedniego zgłoszenia środków pomocy („wyłączenia grupowe”).³⁴ Komisja będzie teraz mogła przyjmować rozporządzenia określające kryteria, na podstawie których środki pomocy w tych kategoriach mogą zostać zwolnione z obowiązku zgłoszenia.

3. METODY PRACY I STRUKTURY

W planie prac wprowadzono – dodatkowo do istniejących już unijnych struktur współpracy w dziedzinie sportu – specjalne metody pracy, zwłaszcza sześć grup eksperckich, i wezwano do ścisłej i zorganizowanej współpracy z sektorem sportu. Komisja uważa, że plan prac przyczynił się do wzmocnienia współpracy w dziedzinie sportu. Potwierdziły to również wyniki konsultacji: prawie wszystkie państwa członkowskie wyraziły ogólną aprobatę dla struktur wprowadzonych planem prac i były zgodne co do tego, że plan usprawnił koordynację polityczną w dziedzinie sportu na szczeblu unijnym oraz współpracę między UE a ruchem sportowym. Również pozytywnie państwa członkowskie oceniły wsparcie Komisji, uzgodnienia dotyczące ustnej i pisemnej sprawozdawczości oraz udział obserwatorów. Tę pozytywną ocenę ogólnie potwierdzały opinie wyrażone przez zainteresowane strony działające w dziedzinie sportu. Równocześnie Komisja podziela opinie tych państw członkowskich i zainteresowanych stron, które wskazały na ograniczenia tych struktur roboczych.

³² http://ec.europa.eu/internal_market/top_layer/services/sport/study_en.htm

³³ Ogłoszenie o zamówieniu w Dz.U. Unii Europejskiej z dnia 6 lipca 2012 r. (2012/S 128-211223).

³⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:204:0011:0014:PL:PDF>

3.1. Prace grup eksperckich

3.1.1. Ogólna ocena

Ujmując ogólnie, system grup eksperckich powołanych przez państwa członkowskie i przedkładających Radzie sprawozdania, ale wspieranych przez Komisję funkcjonuje dobrze. W ramach swoich mandatów grupy eksperckie wypracowały wyniki, które zostały przełożone na cele strategiczne, a te z kolei ujęto w treści dokumentów Rady, wniosły wkład do debaty strategicznej na temat sportu prowadzonej na szczeblu UE i miały wpływ na kształtowanie polityki i jej realizację w państwach członkowskich. Było to możliwe głównie dzięki temu, że grupy eksperckie skoncentrowały się na kilku priorytetach i każda miała mandat, który określał działania, cele i ramy czasowe ich realizacji. Komisja uważa, że podobny system mógłby przynieść dobre efekty w ramach przyszłego planu prac, przy uwzględnieniu szczególnych problemów wymienionych poniżej.

3.1.2. Problemy szczególne

Zapewnienie wysokiego poziomu uczestnictwa w pracach sześciu grup eksperckich w dziedzinie sportu na szczeblu UE i spójnego składu tych grup było dużym wyzwaniem. Departamenty ds. sportu państw członkowskich nie były w stanie powołać ekspertów do wszystkich grup; poza tym nie wszyscy eksperci mogli uczestniczyć we wszystkich posiedzeniach i nie wszyscy byli mianowanymi urzędnikami – niektórzy pochodzili z sektora pozarządowego. Również w przypadku tych drugich ekspertów oczekiwano, że będą reprezentować poglądy swoich rządów, okazało się jednak, że nie zawsze mieli jasno określony mandat w tym zakresie. Skład grup nie był zatem jednorodny – występowały różnice w poziomie reprezentatywności i wiedzy specjalistycznej. Pomimo nowości w planie prac grup eksperckich polegającej na tym, że niektóre szczególne zadania mogły powierzyć czołowym ekspertom, to konkretne wyniki prac często można było osiągnąć tylko po utworzeniu dodatkowych „grup eksperckich” i przy wsparciu ze strony pracowników Komisji, które wykraczało poza ich wspierającą rolę, jaką pierwotnie przewidziano w planie prac. Nowy plan prac mógłby wprowadzić system, który umożliwiłby państwom członkowskim skoncentrowanie ograniczonych zasobów na najważniejszych problemach.

Działania priorytetowe opisane w załączniku do planu prac stanowiły podstawę mandatu politycznego dla grup eksperckich, ale w niektórych przypadkach nie zostały sformułowane w sposób wystarczająco jasny. Kilka państw członkowskich stwierdziło, że podczas posiedzeń więcej czasu należy poświęcić aktualnym kwestiom i wymianie informacji oraz najlepszych praktyk. Niektóre z państw zaproponowały, by wzmocnić współpracę i rozszerzyć wymianę między grupami i lepiej ukierunkować cele na konkretne podmioty.

Rezultaty grup eksperckich, przedstawione Grupie Roboczej ds. Sportu często wносиły wkład w dyskusje prowadzone na szczeblu UE na temat polityki sportowej. Niektóre z rezultatów osiągniętych przez te grupy, np. wytyczne lub zalecenia, powinny najpierw zostać wdrożone, zanim będzie można właściwie ocenić ich wartość dla polityk krajowych.

To, że zainteresowane strony działające w dziedzinie sportu mogły jako obserwatorzy uczestniczyć w pracach grup eksperckich, zostało pozytywnie przyjęte przez wszystkie strony. Państwa członkowskie zauważyły jednak również, że liczba obserwatorów w niektórych grupach była zbyt wysoka, przez co nie było miejsca na dyskusję między członkami grupy. Chociaż interakcja z „innymi uczestnikami” powinna zostać utrzymana, to jednak z korzyścią dla nowego planu prac byłoby sprecyzowanie, jaką rolę zainteresowane strony działające w dziedzinie sportu odgrywają w kontekście struktur, które są stworzone przede wszystkim dla przedstawicieli państw członkowskich.

3.2. Zorganizowany dialog z sektorem sportu

3.2.1. Ogólna ocena

Przewidziany w planie prac zorganizowany dialog z zainteresowanymi stronami działającymi w dziedzinie sportu został wzmocniony dzięki wprowadzeniu praktyki wymiany poglądów przedstawicieli ds. sportu z przedstawicielami państw członkowskich w ramach grup eksperckich i, choć w znacznie mniejszym stopniu, na spotkaniach w ramach dialogu wysokiego szczebla odbywających się przy okazji posiedzenia Rady. Kierowany przez Komisję, istniejący zorganizowany dialog dotyczący sportu był pomyślnie kontynuowany. Coroczne Forum Sportu UE stanowiło główną unijną platformę wymiany opinii z zainteresowanymi stronami działającymi w dziedzinie sportu. Ponadto w 2013 r. zapoczątkowano coroczny dialog na wysokim szczeblu między Komisją i Międzynarodowym Komitetem Olimpijskim w celu zacieśnienia dwustronnej współpracy.³⁵ Dlatego też zdaniem Komisji osiągnięto pewne postępy w dialogu UE z sektorem sportu, chociaż można by go w przyszłości ulepszyć, dzięki rozwiązaniu problemów szczególnych wymienionych poniżej.

3.2.2. Problemy szczególne

Ze względu na nową rolę UE w dziedzinie sportu znacznie wzrosła w ostatnich latach liczba podmiotów z sektora sportu, które chciałyby uczestniczyć w pracach na szczeblu UE. Przed instytucjami UE stoi zatem wyzwanie związane z prowadzeniem pluralistycznego zorganizowanego dialogu na temat sportu z odpowiednimi zainteresowanymi stronami w sposób zapewniający jego skuteczność. Pomimo jego znaczenia, tylko niewiele państw członkowskich prowadzi regularny dialog na temat europejskich kwestii sportu z krajowymi zainteresowanymi stronami działającymi w dziedzinie sportu.

Komisja podziela pogląd wyrażony w ramach konsultacji, że zorganizowany dialog w porze obiadowej odbywający się przy okazji posiedzenia Rady (ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu) można by ulepszyć, ponieważ uważa się, że nie osiągnął on swoich celów.

Przy opracowywaniu i realizacji unijnych strategii i działań, które mają znaczenie dla sportu, opinie wyrażane przez sektor sportu nadal muszą odgrywać ważną rolę. W ramach nowego planu prac można by stworzyć lepsze struktury dialogu, które dawałyby takie możliwości.

4. KILKA WNIOSKÓW NA PRZYSZŁOŚĆ

4.1. Priorytety dotyczące dalszych prac

Wiele kompetencji w dziedzinie sportu należy do państw członkowskich. Ważne jest zatem, aby priorytety dla nowego planu prac UE skupiały się na działaniach, które będą miały wyraźną wartość dodaną na szczeblu UE. Pod tym kątem Rada oceni swoje priorytety dla nowego planu prac. Komisja uważa, że przyszłe priorytety powinny a) być zgodne z nadrzędnymi priorytetami programu polityki gospodarczej i społecznej UE i przyczyniać się do ich realizacji, b) opierać się na osiągnięciach obecnego planu prac, a zwłaszcza na wdrożeniu wyników prac, c) obejmować inne ważne priorytetowe obszary współpracy (wymienione w komunikacie z 2011 r. na temat sportu albo aktualne kwestie) i d)

---

³⁵ Koncepcje w zakresie zorganizowanego dialogu przyjęte przez Radę i Komisję zostały określone w dokumentach dotyczących polityki: Dz.U. C 322/1 z 7.11.2010 r.; COM(2007)391 final; COM(2011)12 final. Ponadto Komisja ustaliła zasady uczestnictwa w Forum Sportu.

uwzględniać konieczność włączenia sportu do innych obszarów polityki. W związku z tym przyszły plan prac mógłby obejmować następujące obszary tematyczne³⁶:

1) Sport i społeczeństwo, w tym prozdrowotna aktywność fizyczna:

- Włączenie społeczne i sport: W przyszłej współpracy w zakresie sportu należy zwrócić uwagę na kwestie włączenia społecznego, zwłaszcza działania nawiązujące do prac w zakresie równości kobiet i mężczyzn, które rozpoczęto w 2013 r. Prace eksperckie mogą przyczynić się do zwiększenia wiedzy na temat kwestii dotyczących: uczestnictwa, coachingu, kierownictwa, molestowania oraz stereotypów, a także wnieść wkład w wymianę dobrych praktyk i pomysłów dotyczących propagowania równości kobiet i mężczyzn w sporcie.
- Prozdrowotna aktywność fizyczna: Wdrożenie zalecenia Rady z 2013 r. w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi na szczeblu UE i ze Światową Organizacją Zdrowia (WHO) oraz w koordynacji z trwającymi procesami. Inne obszary, którymi powinna się zająć polityka, to m.in. aktywność fizyczna w edukacji i współpraca z sektorem opieki zdrowotnej. Prace eksperckie powinny skoncentrować się na kwestiach związanych z prozdrowotną aktywnością fizyczną, takich jak siedzący tryb życia, zapobieganie urazom oraz szczególne grupy ryzyka.
- Kształcenie i szkolenie w sporcie: Należy kontynuować prace (np. w formie posiedzeń z na szczeblu partnerskim) w zakresie wdrażania wytycznych w sprawie kariery dwutorowej i włączania kwalifikacji związanych ze sportem do krajowych ramach kwalifikacji. Na szczeblu UE należy się również zająć kwestią kwalifikacji przyznawanych przez międzynarodowe federacje sportowe oraz ich powiązaniem z krajowymi i europejskimi ramami kwalifikacji. Więcej uwagi trzeba poświęcić uznawaniu uczenia się pozaformalnego oferowanego w sporcie i szansom młodych ludzi na zatrudnienie za pośrednictwem sportu, w tym części edukacyjnej w dwutorowej karierze młodych utalentowanych sportowców.

2) Gospodarczy wymiar sportu:

- Baza dowodowa dotycząca sportu: Należy kontynuować prace eksperckie w celu gromadzenia więcej informacji i danych na temat sportu i aktywności fizycznej, opierając się na istniejącej metodologii. Należy zwrócić uwagę na zwiększenie liczby dowodów dotyczących ekonomicznych aspektów sportu, np. jego roli w zwiększaniu szans na rynku pracy i zmniejszaniu wydatków na opiekę zdrowotną.
- Stabilność sportu: Dalsze działania na poziomie Rady mogłyby przyczynić się do zagwarantowania, że interesy tego sektora będą uwzględniane w tych obszarach unijnej polityki, które mają wpływ na finansowanie struktur sportowych i działań w zakresie sportu. Prace eksperckie mogłyby przyczynić się do wyjaśnienia wpływu rozwijających się unijnych ram prawnych (np. w dziedzinie pomocy państwa) na finansowanie sportu i opracowania specjalnych wytycznych. Dialog z organizacjami sportowymi nadal powinien wzmacniać mechanizmy solidarności w sektorze sportu. Prace eksperckie powinny obejmować analizę zrównoważonego charakteru gospodarczego, społecznego i środowiskowego wielkich wydarzeń sportowych.

3) Uczciwość w sporcie:

---

³⁶ Fakt, iż niektóre tematy nie zostały poruszone w tym komunikacie, nie oznacza, że nie są one już ważne z punktu widzenia Komisji, a jedynie, że istniejące dokumenty dotyczące polityki nadal stanowią wystarczającą podstawę, aby się nimi zająć.

- Walka z dopingiem: Prace powinny nadal koncentrować się na zgodności z prawem unijnym i ochronie praw sportowców. W ramach wdrażania przez państwa członkowskie Światowego kodeksu antydopingowego 2015 UE powinna zaoferować WADA, Radzie Europy i państwom członkowskim pomoc przy opracowaniu odpowiednich niewiążących wytycznych. Prace w zakresie zapobiegania dopingowi należy kontynuować na podstawie konkluzji Rady z 2012 r. Kwestie wskazane w dokumentach Komisji, dotyczące np. nielegalnego handlu i ewentualnych inicjatyw w zakresie prawa karnego czy też zastosowania dialogu społecznego, mogą zostać ponownie poruszone.
- Walka z ustawianiem wyników zawodów sportowych: Prace w tym zakresie będą kontynuowane, aby zapewnić wdrożenie wyżej wspomnianego zalecenia w sprawie najlepszych praktyk w zakresie zapobiegania ustawianiu wyników zawodów sportowych w związku z zakładami wzajemnymi i zwalczania tego procederu, a także postanowień przyszłej konwencji Rady Europy przeciwko manipulowaniu wynikami sportowymi.
- Ochrona integralności fizycznej i etycznej młodych sportowców: Należy przeanalizować sposoby ochrony młodych sportowców i wzmocnienia etyki zawodowej, zwłaszcza jeśli chodzi o molestowanie seksualne.

Rozdział dotyczący sportu w programie Erasmus+ zapewni wsparcie finansowe sportu masowego i szeroki wachlarz instrumentów wspierających współpracę i działania podejmowane w większości wyżej wymienionych obszarów.

4.2. Metody pracy i struktury

Aby móc się oprzeć na pozytywnych doświadczeniach pierwszego planu prac, a jednocześnie skutecznie zająć wymienionymi wyżej problemami, Komisja zaleca ulepszyć metody pracy, tak aby zainteresowane podmioty mogły skutecznie współpracować i aby wyżej wymienione priorytety zostały objęte nowym planem prac. Na podstawie własnych obserwacji i w reakcji na opinie wyrażone podczas konsultacji Komisja stwierdza, że korzystne byłoby wprowadzenie poniżej wymienionych ulepszeń i zastąpienie nimi aktualnych metod pracy:

- Sześć istniejących grup eksperckich zostanie zastąpionych trzema „grupami strategicznymi ds. sportu”, z których każda będzie się składać z przedstawicieli państw członkowskich i Komisji i obejmować główne ogólne priorytety unijnej współpracy w dziedzinie sportu, a więc „Sport i społeczeństwo, w tym prozdrowotna aktywność fizyczna”, „Gospodarczy wymiar sportu” i „Uczciwość w sporcie”. Zadanie grup strategicznych ds. sportu polegałoby na wskazywaniu kierunków działań (np. wdrożenie wyników osiągniętych w ramach obecnego planu pracy) i wymianie poglądów na temat postępów w realizacji nowego planu prac. Grupy te służyłyby również za fora dyskusyjne, na których poruszane są kwestie włączenia sportu do innych obszarów polityki i aktualne kwestie, odbywa się wymiana dobrych praktyk, a także omawiane są wyniki realizacji programu Erasmus+. Grupy strategiczne ds. sportu opracowywałyby dokumenty dla stosownych struktur Rady, zwłaszcza w zakresie kwestii, które wymagają wsparcia politycznego lub działań następczych. Komisja udzielałaby wsparcia grupom strategicznym ds. sportu i uczestniczyłaby w pracach grup, aby im doradzać i zapewnić stałe zaangażowanie. Grupy strategiczne ds. sportu powinny mieć jasno zdefiniowany mandat, oparty na wymaganych przez Radę rezultatach i określający konkretne terminy ich wypracowania.

- Niektóre zadania o charakterze technicznym powinny być wykonywane na szczeblu eksperckim. Dlatego należy powołać „grupy eksperckie” działające pod egidą grup strategicznych ds. sportu, aby móc kontynuować prace rozpoczęte w ramach obecnego planu prac i zająć się nowymi zadaniami wymagającymi szczególnej wiedzy specjalistycznej.
- W celu włączenia zainteresowanych stron działających w dziedzinie sportu w realizację nowego planu prac, należałoby ustanowić platformy dialogu odpowiadające zakresowi tematycznemu trzech grup strategicznych ds. sportu i prowadzone przez Komisję oraz przewodniczących tych grup. Wybrani przedstawiciele tych platform byłiby zapraszani na spotkania grup strategicznych ds. sportu w celu przedstawienia poglądów zainteresowanych stron.
- Aktualny zorganizowany dialog odbywający się przy okazji posiedzenia Rady należałoby zastąpić jedną z poniższych opcji spotkań organizowanych przez prezydencję, w których udział brałoby wiodący przedstawiciele organów publicznych w UE i świata sportu³⁷:
  - dwa spotkania na wysokim szczeblu rocznie, organizowane na początku każdej prezydencji, aby omówić priorytety na dane półrocze;
  - dwa spotkania na wysokim szczeblu rocznie, pierwsze dotyczące aktualnych kwestii związanych ze sportem uprawianym zawodowo, a drugie dotyczące aktualnych kwestii związanych ze sportem masowym.
  - jedno coroczne spotkanie na wysokim szczeblu poprzedzające posiedzenie Rady lub organizowane w ramach nieformalnego spotkania unijnych ministrów ds. sportu.

Taka struktura robocza przyniosłaby następujące korzyści: a) zachowanie liczby grup i spotkań na poziomie umożliwiającym zarządzanie nimi, przy uwzględnieniu ograniczonych zasobów państw członkowskich i jednoczesnym zaspokojeniu potrzeb polityki, b) podejmowanie dalszych działań związanych z wynikami obecnego planu prac, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości zajmowania się nowymi priorytetami, c) zapewnienie jednorodnego składu grup i oddzielenie prac realizowanych na szczeblu politycznym od prac na szczeblu eksperckim i d) wzmocnienie zorganizowanego dialogu z zainteresowanymi stronami działającymi w dziedzinie sportu.

5. PODSUMOWANIE

Wzywa się Parlament Europejski, Radę, Komitet Regionów i Komitet Ekonomiczno-Społeczny do zapoznania się z niniejszym sprawozdaniem.

Wzywa się prezydencję do uwzględnienia niniejszego sprawozdania jako podstawy do przygotowania kolejnego planu prac UE w dziedzinie sportu w pierwszej połowie 2014 r.

W ramach opracowywania kolejnego planu prac UE w dziedzinie sportu wzywa się Radę do przeanalizowania priorytetów dotyczących przyszłych zadań i przyjęcia przedstawionych w niniejszym sprawozdaniu unowocześnionych metod pracy.

---

³⁷ Zgodnie z rezolucją Rady z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie zorganizowanego dialogu UE na temat sportu (zob. przypis 35).